

nas in natura, så blifver det ganska kännbart för en nybyggare i Lappmarken. På 15 år bör han väl hafva hunnit så långt med sitt åkerbruk, att han sår en, halfannan, högst 2 tunnor, vare sig korn eller råg. Afkastningen blir 4:de, 5:te, högst 6:te kornet; då tyckes det vara temligen hårdt för en Lappmarksbo, att af 10 tunnor ärligen aflemna 2. Jag säger för en Lappmarksbo; ty, om han bodde på en sådan ort, der han med fördel kunde afyttra sina varor, eller annars genom arbete och handaslöjder förtjena någonting, så kunde man ingenting säga derom. Men just derigenom, att Lappmarken är, såsom förf. riktigt anmärkt, skild från all communication med hela världen, så gifves der ganska sällan tillfälle till så kallade extra förtjenster. Der öfvas aldrig köpenskap på hela året om, utom en enda gång. Der fiskas och jagas för dagen; det står i Guds hand, hvad man får till mat i morgon. Deraf händer, att en resande knappt får köpa mat för penningar.

§. 4.

Man kunde väl tycka, att en nybyggare borde salta fisk och smör till salu; men jag frågar: om någonting blifver öfrigt, sedan han mättat 5 à 10 personers hushåll endast med mjölk och fisk, hvil-

ken blifver hans afnämare? Ingen af hans grannar vill köpa det af honom. Vill han blifva af med sina frusna sikungar och lös-saltade smörmarker, så måste han resa 20 à 30 mil till närmaste landsbygd. Der byter han sig till litet mjöl: men jag försäkrar, att den spannemålen blifvit väl betald, innan han kommer hem. Då marknaden infaller, så bär han till borgarboden ett par pund torra *gäddor*, några marker smör, någon rehnhud och kanske äfven något pund lim. Men allt detta måste han, i anseende till de handlandes långa transport, nödvändigt sälja till underpris och får så mycket dyrare betala de varor, hvilka han nödvändigt måste hafva till husbehof. En half tunna salt 8 Rd., en rulla tobak 24 sk., ett ~~ett~~ mjöl 2 à 3 Rd., ett ~~ett~~ hampa 7 Rd. o. s. v.

Således inträffar Lappmarksboernas penningförtjenst blott en gång om året; och då varar den glädjen att ega penningar endast en vecka; ty merändels åtgår deras ringa handelskassa innan slutet af marknaden till inköp af de nödvändigaste behöfver. Det tyckes således vara enligt med sakens natur, att Lappmarksboernas pålagor hvarken böra eller kunna påökas, så länge handel, näringar, uppodling och befolkning stå på så svaga fötter. Hvad åter åtgår kronans förlags-omkostnader, så kan man icke vänta en så snar återbetalning;